

கெம்பிரமாகவே, சங்கீதம் பாடுவோம்

அனைத்து உயிர்களிலும் மனித இனம் மட்டும் சிந்திக்கும், சிரிக்கும் இனம் என்பதை அனைவரும் அறிவர். மனிதனுக்கு இறைவன் அருளிய வேறொரு கொடை இசை. குயில், வானம்பாடி, நைட்டிங்கேல் போன்ற பறவைகள் பாடினாலும், அவை சில குறிப்பிட்ட நாதத்தையே எழுப்ப முடியும். ஒவ்வொரு இனப்பறவையும் ஒரே ராகத்தையே இசைக்க முடியும் ஆனால் கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்ட மனிதர் புதிய பண்கள், பதிய தாளம், மற்றும் பலவகைப் புதிய இசைக்கருவிகள் படைத்து புதுமைகளைச் செய்யும் சிறப்பு பெற்றவர். மனிதரும் தமக்கு இத்தகைய அரிய கொடையைத் தந்த இறைவனுக்கு இனிய இசைமாலை சூட்டி மகிழ்கின்றனர். அதிலும் ஒவ்வொரு நாட்டினரும், இனத்தினரும் தம்தம் பாரம்பரியத்துக்கேற்ப பண் இசைத்து, இறைவனைப் புகழ்கின்றனர். இவ்வாறு தமிழ் மண்ணின் பாரம்பரியத்துக் கேற்ற கிறிஸ்துவ பக்திப்பாடல்கள் கீர்த்தனைகளாகும்.

தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியர், நெல்லை இரத்தின பரதேசி, திருவண்ணாமலை மாசிலாமணி ஐயர், டாக்டர் சவரிநாதன் ராயன் இயேசுதாசன், யாழ்ப்பாணம் பீரெக்கன் ரிஜ், யோவான்பால்மர், கயத்தாறு ஐயாத்துரை பாகவதர், நெல்லை மரியான் உபதேசியார் என்று வேறுபட்ட வேலைகளிலிருந்து பக்தர்கள் பலரும் பாடிய பாடல்கள் நம் கீர்த்தனைப் புத்தகங்களிலும், பல நம் நினைவிலும் நெஞ்சிலும் நீங்காது இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் 'அப்பா, அருட்கடலே' என்ற கீர்த்தனைப் பாடிய 'குளோரியா' என்பவர் பெண் பாடகராகத்தான் இருக்க வேண்டும். இப்பாடல்களை நம் தாய்மார் நம்மைத் தொட்டிலிட்டு தூங்கவைக்கும்போதே 'காப்பார், உன்னைக் காப்பார்' என்று பாடி, விசுவாசத்தையும் இசையின் சுகமளிக்கும் தன்மையையும் நமக்கு ஊட்டி வளர்த்துள்ளனர்.

நல் ஆலயவழிபாட்டில் பாடல்கள், இறைவனைத் துதிக்க, நம் மனதை அவரை நோக்கி ஒருமுகப்படுத்த, விசுவாசிகளிடையே காணப்பட வேண்டிய ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன. இதில் மேற்கத்திய இசை பாடல்களே பெரிதும் இடம் பெறக் காரணம், இப்பாடல்களையும் இறைமகன் இயேசுவையும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் மேலை நாட்டினர். அவர்களது பாடல்களை, தமிழில் அதே பண்ணில் சரியாக மொழிபெயர்த்திருப்பதும் இறைவனின் ஒரு கொடையே. பொதுவழிபாடு அல்லது கூட்டு வழிபாடு என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கும், முகமதியர் போன்ற ஒரு சில மதத்தினருக்கு மட்டுமே உரியது. நாம் வழக்கமாக குறிப்பிட்ட

நாளில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில், ஆலயத்தில் வழிபடுகின்றோம். கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்துபாட இலகுவாக இருப்பது, மேற்கத்திய பண்களே லுத்தரன் திருச்சபையின் ஜெர்மன் இசைபாடல்களை ‘நெஞ்சருக்கி பாடல்கள்’ என்று நம் முன்னோர்கள் அழைத்தனர். இசைமேதை, திருமறைத் தெளிவுள்ள சீர்திருத்தவாதி, மார்ட்டின் லுத்தர் ‘ஒரு பாடல் பத்து பிரசங்கங்களுக்கு நிகர்’ என்றார். பாடல்கள் மனதில் பதியக் கூடியவை, வீட்டில் ஒருவர் காலையில் ஒரு பாடலைப் பாடினால் அதைக் கேட்கும் மற்றவரும் ஒரு நல்ல தொத்துவியாதிபோன்று அன்று முழுவதும், அப்பாடலைக் கேட்ட தன்னை மறந்து இசைத்துக் கொண்டே இருப்பதை நாம் அறிவோம். இசையின் இப்பண்பை ‘ear worm’ என்றும் கூறுவர். இசையில் மயங்காதோர் இல்லை என்பதால் இறைவனைப் புகழ, அவர் நாமத்தைப் பரப்ப இசையை நன்கு உபயோகிப்போம்.

கிறிஸ்தவ பாடல்களை இருவகைகளாகப் பிரிக்கலாம் முதல்வகை மேற்கத்திய இசையிலுள்ள ஞானப்பாட்டுகள், பாமாலைப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், இப்பொழுது அதிகம் கேட்கப்படும் எழுப்புதல் பாடல்கள் போன்றவை. இவற்றைப் பாடுவதும், பயில்வதும், அவற்றுக்கு இசைக்கருவிகளை இசைப்பதும் எளிது. ‘கீர்த்தனைகள்’ அடுத்த வகையைச் சாரும். இவற்றை தமிழ் யாப்பிலக்கனத்திற்கேற்ப சீர், தளை, அழ, தொடை, முறையுடன், மாத்திரை, சந்தம், ஒலி, தத்துவம் இவை அனைத்தும் சரியாக இருக்குமாறு இயற்ற வேண்டும். அத்தோடு அவைநம் விவிலியத்தின் அடிப்படையில் இருக்க, பாடல்கள் எழுதுவோர் நம் விசுவாசம், நாம் நம்பும் கோட்பாடுகள் இவற்றை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். மேலும் எந்த இராகங்கள் எந்த சூழ்நிலைக்கு பொருத்தம் என்றறிய கர்நாடக இசையின் அறிவும் தேவை. எடுத்துக்காட்டாக பாவ அறிக்கை முகாரி இராகத்திலும் (ஐயையா நான் பாவி) மகிழ்ச்சியான வேலையில் கேதரா இராகத்திலும் காலையிலே (கதிரவன் எழுகின்ற காலையில்) பூபாள இராகத்திலும் பாடவேண்டும் என்று பல்வகை நியதிகள் உண்டு. ஆகவே கீர்த்தனைகளை இயற்றியவர்கள் சிறந்த தமிழறிவு, இசைத்திறன், திருமறையின் போதனை எல்லாவற்றிற்கும் மேல் இறைவனின் வெளிப்பாடு இவை அனைத்தும் ஒருங்கே பெற்றிருப்பது நம் கீர்த்தனைகளை பாடும்பொழுது புலனாகும்.

நம் முன்னோர்களின் குறிப்பாக, முதல் தலைமுறை கிறிஸ்தவர்களின் எவ்வளவு கடின முயற்சியிருப்பின் இக்கீர்த்தனைகள் உருவாயின என்பதை

நாம் நினைவு கூறவேண்டும். அருள்திரு தயானந்தன் பிரான்சிஸ் எழுதிய ‘கிறிஸ்தவ அருட்கவிஞர்கள்’ (1984) என்ற நூலில் ஜான் பால்மர் எவ்வாறு அதிகாலையில் போர்வையாய் உடலையும், முகத்தையும் மூடிக்கொண்டு திருவனந்தபுரம் பத்மநாப கோவிலுக்குள் நுழைந்து, ஓரத்தில் ஒதுங்கிநின்று தான் விலக்கப்பட்ட சமயத்தை மீறி தடையை அங்கு வாசிக்கப்படும் நாதஸ்வர இராகங்களைக் கவனித்து மனதில் இருத்தி, பின் அதன்படி கீர்த்தனைகளை எழுதினார் என்பதைப் படிக்கும்போது அவர் எழுதிய கீழ்க்கண்ட வரிகள் நம் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன.

வாராவினை வந்தாலும் சோராதே, மனமே ;
வல்ல கிறிஸ்துனக்கு நல்ல தாரகமே.
உலகம் எதிர்த்துனக்கு மறைவு செய்தாலும்,
உறுதிவிட்டயராதே, நெறிதவறாதே’

சாட்சியாபுரம் கவிஞர் தேவசகாயம் இயற்றிய ‘நீ உனக்கு சொந்த மல்லவே’ என்ற பாடலைப் பற்றி அவருடைய வழித்தோன்றல்கள் சொன்ன செய்தி. அவருடைய இரண்டு மகன்கள், மேசியாதாசன், தேவநேசன் இருவரும் பள்ளிக்குக் கிளம்பும் சமயத்தில் பேனா, பென்சில், பை இவற்றுக்காக ‘இது என்னுடையது’ என்று சண்டை போடும் போது “நீயே உனக்கு சொந்த மல்ல தாசா, நேசா” என்று சொல்லி பவுலின் வசனங்களை (1 கொரி – 7:123) வைத்து இந்தப் பாடலை இயற்றியிருக்கிறார். கீர்த்தனை புத்தகத்தில் இடம் பெறும் போது ‘தாசா நேசா’ என்பது மீட்கப்பட்டபாவி’ என்று பாடும் அனைவருக்கும் பொருந்துமாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

கீர்த்தனைகள் தமிழக கிறிஸ்தவர்களின் சொத்து, இவை பிறந்த வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. தனி, குடும்ப ஜெபங்களில் இவற்றைப் பாடுவது கடவுளின் பால் நம் மனைதை ஒருமுகப்படுத்துவதோடு, கேட்போரையும் சிந்திக்கத் தூண்டும். ஆலய பொது வழிபாட்டிலும் இவற்றை, முயன்றவரை உபயோகிக்க வேண்டும். திருச்சி, தரங்கைவாசம் லுத்ரன் திருச்சபையில் 5 ஆம் ஞாயிறில் தமிழிசை வழிபாடு நடைபெறுகிறது. அதில், கீர்த்தனைகளை மட்டுமே பாடுவது திரியேகதுதி (துதிக்கிறோம் உம்மை வல்லப்பிதாவே) விசுவாச அறிக்கை, கர்த்தர் கற்பித்த மன்றாட்டு இவற்றையும், சங்கீதங்களையும் தமிழிசையில் பாடுவது, பாராட்டுதற்குரியது. இதை மாதம் ஒரு முறையாகக் கூட மாற்றலாம். ஆலய வழிபாட்டில், சிறப்பு தனிப்பாடல்களாகக் கீர்த்தனைகளைப் பாட வாய்ப்பளிக்கலாம்.

கீர்த்தனைகளை புத்தெழுச்சிப் பாடல்கள் மறைத்துவிடாதபடி அவற்றைப் பாடுவது, பரப்புவது, தமிழக்கிறிஸ்தவர்களின் பொறுப்பாகும்.

அருள் திருமதி. முனைவர். பியூலா ஜெயசீலி,

முதல்வர்,

பிஷப் அப்பாசாமி கல்வியல் கல்லூரி